

PA 7.5.1
PROGRAMA ANALITICĂ

RED:	02
DATA:	20.12.2013
PAG. 3/3	

Aprobată

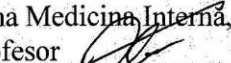
la ședința Consiliului Facultății Medicină Nr.1,
Proces verbal Nr. 3
din 24.08.2014

Decanul Facultății Medicină Nr.1,
Dr., conferențiar Gh.Plăcintă

Aprobată

Disciplina Medicina Internă,
Proces verbal Nr. 1
din 28.08.2014

Șef Disciplina Medicina Internă,
Dr. hab., Profesor Ion Țibîrnă

PROGRAMA ANALITICĂ PENTRU STUDENȚII
FACULTĂȚII MEDICINĂ 1,
SPECIALIZAREA SĂNĂTATE PUBLICĂ

Denumirea cursului: **Medicina Internă-Semiologie**

Codul cursului: **S.05.O.042; S.06.O.044**

Tipul cursului: **Disciplină obligatorie**

Numărul total de ore – 170

inclusiv curs – 68 ore, ore practice – 102 ore

Numărul de credite alocat unității de curs: **10**

Numele autorilor care predau unitățile de curs: **d.h.ș.m., prof. Ion Țibîrnă**
d.h.ș.m., prof. Minodora Mazur
d.ș.m., conf. Ghenadie Bezu
d.ș.m., conf. Valentina Butorov
d.ș.m., conf. Maria Feghiu
as.univ., Rodica Bugai

Chișinău 2014

PA 7.5.1
PROGRAMA ANALITICĂ

RED: 02

DATA: 20.12.2013

PAG. 3/3

I. Scopul disciplinei Medicina Internă-Semiologie:

- studierea metodelor clinice de examinare al bolnavilor terapeutici; principalelor metode de diagnostic de laborator și instrumentale (cu cele mai complicate de a le face cunoștință);
- a-i învăța de a depista simptomele afecțiunilor organelor interne, a putea înțelege și explica originea lor;
- a-i învăța argumentarea diagnosticului de sindrom;
- a-i învăța a aprecia rolul simptomelor și sindroamelor în diagnosticul unora din cele mai importante afecțiuni cu explicarea principiilor de ajutor medical urgent în aceste afecțiuni.

II. Obiectivele de formare în cadrul disciplinei Medicină Internă-Semiologie:

▪ La nivel de cunoaștere și înțelegere

- cunoașterea bazelor eticii și deontologiei medicale;
- formarea viziunii integrale asupra corpului uman sănătos
- cunoașterea planului de explorare clinică a pacientului;
- cunoașterea investigațiilor principale de laborator și instrumentale a bolnavului;
- cunoașterea simptomatologiei afecțiunilor principale din clinica bolilor interne.

▪ La nivel de aplicare

- implementarea în practica clinică a cunoștințelor în domeniul deontologiei și eticii medicale
- efectuarea deplină a examenului clinic al bolnavului terapeutic pe toate sistemele (interogatoriul, inspecția, palpația, percuția, auscultația);
- depistarea simptomelor afecțiunilor organelor interne, cunoașterea ordinii de apariție a lor;
- aprecierea (interpretarea) clinică a celor mai importante rezultate ale investigațiilor de laborator (hemoleucogramei, analizelor urinei etc.), cât și a celor instrumentale (ECG, EcoCG etc.);
- cumulara simptomelor în sindroame în baza originii lor comune în procesul patologic.
- argumentarea opiniei clinice proprii.

▪ La nivel de integrare

- să aprecieze importanța Medicinii Interne-Semiologie în cadrul Medicinii;
- să aplice creativ cunoștințele medicinei fundamentale în procesul examenului clinic al bolnavului;

PA 7.5.1 PROGRAMA ANALITICĂ

RED:	02
DATA:	20.12.2013
PAG. 3/3	

- să deducă interrelațiile dintre Medicina Internă-Semiologie și alte discipline fundamentale și clinice;
- sa posede abilități de implementare și integrare a cunoștințelor semiologice obținute în disciplinele clinice;
- sa fie apt de a evalua și autoevalua obiectiv cunoștințele în domeniu;
- să fie apt de a asimila noile realizări ale disciplinelor clinice.

III. Condiționări și exigențe prealabile :

Medicina internă este una din disciplinele clinice de bază în pregătirea universitară a medicilor, indiferent de specialitatea pe care o vor alege ulterior, studierea căreia la etapa universitară va permite viitorului medic însușirea principiilor fundamentale de lucru clinic cu pacientul. Semiologia bolilor interne constituie treapta incipientă în formarea viitorului specialist în domeniul medicinei interne.

Fiind parte integră a Bolilor interne, cursul de Semiologie medicală urmărește scopul final de a forma la viitorii medici bazele raționamentului clinic și deontologiei medicale, de a-i învăța deprinderile profesionale în examinarea clinică și paraclinică, precum și tratamentul bolnavilor, deprinderi necesare fiecărui specialist din orice domeniu al medicinei interne.

Pentru însușirea bună a disciplinei sunt necesare cunoștințe temeinice în domeniul Chimiei, Anatomiei omului, Histologiei umane și Embriologiei, Biologiei moleculare și Geneticii, Fiziologiei umane, Fiziopatologiei, Morfopatologiei, Farmacologiei, Logicii, obținute în studiile preuniversitare și universitare.

IV. Conținutul de bază a cursului :

A. Prelegeri:

Nr.	Tema	Ore
1	Curs introductiv în semiologia bolilor interne. Planul general de examinare a bolnavului.	2
2	Explorarea clinică în afecțiunile aparatului respirator. Interogatoriul, inspecția generală. Inspecția cutiei toracice. Palparea ca metodă de investigație a bolnavului. Palparea cutiei toracice. Percuția plămânilor.	2
3	Auscultația ca metodă de investigație a bolnavului. Auscultația plămânilor.	2
4	Sindromul de condensare a țesutului pulmonar (neretractilă – pneumoniile și retractilă - atelectaziile). Semnele clinice ale pneumoniilor, patogenia lor. Atelectazia pulmonară	2
5	Sindromul obstrucției bronșice. Semiologia bronșitei acute și cronice, a astmului bronșic. Sindromul de hiperaerație pulmonară (emfizemul pulmonar). BPCO	2
6	Sindroamele pleurale. Pneumotoracele (acumulare de aer în cavitatea pleurală) și hidrotoracele (acumulare de lichid în cavitatea pleurală).	2

PA 7.5.1
PROGRAMA ANALITICĂ

RED:	02
DATA:	20.12.2013
PAG. 3/3	

	Pleurezia exudativă și pleurezia uscată.	
7	Sindromul cavitărilor. Sindroamele mediastinale.	2
8	Explorarea clinică în afecțiunile aparatului cardiovascular. Interogatoriul, inspecția. Palparea regiunii cordului și a vaselor sangvine mari. Percuția cordului.	2
9	Ausculția cordului. Focarele de ausculție. Zgomotele cardiace normale. Modificările patologice ale zgomotelor cardiace. Ritmurile în trei timpi. Zgomotele supraadăugate. Tulburările ritmului.	2
10	Ausculția cordului. Suflurile cardiace. Suflurile sistolice. Suflurile diastolice. Topografie și iradiere. Fonocardiografia.	2
11	Examenul vaselor periferice. Aprecierea pulsului arterial periferic și a tensiunii arteriale. Ausculția vaselor. Sindroamele de afecțiune a venelor și arterelor.	2
12	Electrocardiografia. Metoda de înregistrare și descifrarea ECG. Derivațiile standard și toracice. ECG în hipertrofia compartimentelor inimii.	2
13	Disritmiile cardiace.	2
14	Metodele complementare de examinare a sistemului cardiovascular.	2
15	Sindromul clinic de insuficiență cardiacă. Insuficiența cardiacă acută și cronică.	2
16	Valvulopatiile mitrale. Stenoza mitrală. Insuficiența mitrală.	2
17	Valvulopatiile aortice. Stenoza aortică. Insuficiența aortică.	2
18	Sindromul clinic de hipertensiune arterială. Hipertensiunea arterială esențială și secundară.	2
19	Sindroamele clinice în endocardită, miocardită, pericardită.	2
20	Cord pulmonar cronic. Tromboembolismul pulmonar.	2
21	Sindromul de insuficiență coronariană. Cardiopatia ischemică, formele ei clinice. Patogenie, epidemiologie, clasificare. Examenul clinic, de laborator și instrumental.	2
22	Infarctul miocardic. Patogenie, stadii. Examenul clinic, de laborator și instrumental.	2
23	Metodele de examinare a bolnavilor cu afecțiuni ale tractului digestiv: acuzele, inspecția, palparea abdomenului.	2
24	Sindroamele clinice în afecțiunea tractului gastro-intestinal. Examinarea bolnavilor cu gastrită, boală ulceroasă gastrică și duodenală. Cancerul tractului gastrointestinal	2
25	Metodele de examinare a bolnavilor cu afecțiuni ale ficatului și vezicii biliare: acuzele, inspecția, palparea abdomenului, percuția și palparea ficatului, vezicii biliare și a splinei	2
26	Sindroamele hepatice: icter, hipertensiune portală și insuficiență hepatică.	2
27	Hepatitele cronice și ciroza hepatică. Supravegherea și îngrijirea bolnavilor	2

PA 7.5.1
PROGRAMA ANALITICĂ

RED:	02
DATA:	20.12.2013
PAG. 3/3	

	cu dereglări ale funcțiilor aparatului digestiv.	
28	Metodele clinice și paraclinice de examinare ale bolnavilor cu afecțiuni ale rinichilor și cailor urinare. Examenul de laborator al urinei.	2
29	Sindroamele clinice din glomerulonefrite și din afecțiunile tubulo-interstițiale. Glomerulonefrita acută și cronică. Sindromul urinar. Sindromul nefrotic.	2
30	Amiloidoza renală. Pielonefrita acută și cronică. Nefrolitiaza. Sindromul de insuficiență renală acută și cronică.	2
31	Metodele de examinare a bolnavilor cu afecțiuni ale sistemului hematopoietic. Anemiile.	2
32	Sindroamele clinice în afecțiunile sistemului hematopoietic. Afecțiuni ale seriilor leucocitare. Sindroame mieloproliferative. Sindroame limfoproliferative. Diateze hemoragice.	2
33	Metodele de examinare a bolnavilor cu afecțiuni ale sistemului endocrin. Sindroamele clinice în afecțiunile endocrine. Examinarea bolnavilor cu afecțiuni ale glandei tiroide și în diabet zaharat.	2
34	Lecția de încheiere	2
	T O T A L	68 h

A. Lucrări practice:

Nr.	Tema	Ore
1	Lecția de introducere. Etica și deontologia medicală. Documentația medicală. Planul general de examinare a bolnavului.	3
2	Acuzele principale și de ordin general. Istoricul actualei boli și istoricul vieții. Inspekția generală. Igiena bolnavului. Antropometria, termometria. Tipurile curbelor termice. Supravegherea bolnavilor cu febră.	3
3	Examinarea bolnavilor cu afecțiuni ale aparatului respirator: acuzele și anamneza, inspekția. Palparea cutiei toracice. Percuția ca metodă de investigație a bolnavului. Regulile generale și tehnica percuției.	3
4	Percuția comparativă și topografică a plămânilor.	3
5	Regulile generale și tehnica auscultației plămânilor. Zgomotele respiratorii principale și supraadăugate. Bronhofonia.	3
6	Sindromul de condensare a țesutului pulmonar (neretractilă – pneumoniile și retractilă - atelectaziile)	3
7	Sindromul obstrucției bronșice (bronșita acută și cronică, astmul bronșic). Sindromul de hiperaerație pulmonară (emfizemul pulmonar).	3
8	Sindroamele pleurale. Pneumotoracele (acumulare de aer în cavitatea pleurală) și hidrotoracele (acumulare de lichid în cavitatea pleurală). Pleurezia exudativă și uscată.	3
9	Sindroamele mediastinale. Sindromul cavității. Aprecierea manoperelor	3

PA 7.5.1
PROGRAMA ANALITICĂ

RED:	02
DATA:	20.12.2013
PAG. 3/3	

	practice în examinarea bolnavilor cu afecțiuni ale aparatului respirator	
10	Examinarea bolnavilor cu afecțiuni ale aparatului cardiovascular: acuzele și anamneza, inspecția. Palparea regiunii cordului și a vaselor sangvine mari. Percuția cordului și a vaselor sangvine mari. Configurația inimii.	3
11	Ausculțația cordului (zgomotele cardiace).	3
12	Ausculțația cordului (suflurile cardiace).	3
13	Examenul vaselor periferice. Aprecierea pulsului arterial periferic și a tensiunii arteriale. Ausculțația vaselor.	3
14	Metoda de înregistrare și descifrare a ECG. ECG în hipertrofia compartimentelor inimii.	3
15	Metodele complementare de examinare a sistemului cardiovascular. Îndeplinirea fragmentului foii de observație clinică.	3
16	Disritmiile cardiace. Tulburările de automatism și de excitabilitate. Examenul practic al ECG.	3
17	Disritmiile cardiace. Tulburările de conductibilitate.	3
18	Repetarea manoperelor practice. Verificarea fragmentului foii de observație clinică.	3
19	Valvulopatiile mitrale. Stenoza mitrală. Insuficiența mitrală. Boala mitrală. Prolapsul de valvă mitrală.	3
20	Valvulopatiile aortice. Stenoza aortică. Insuficiența aortică. Valvulopatiile tricuspidiene.	3
21	Sindromul hipertensiunii arteriale. Hipertensiunea arterială esențială și secundară. Hipotensiunea arterială.	3
22	Sindromul insuficienței coronariene. Cardiopatia ischemică, formele ei clinice. Patogenie, epidemiologie, clasificare. Examenul clinic, de laborator și instrumental. Diagnosticul ECG și biochimic.	3
23	Infarctul miocardic. Patogenie, forme clinice, stadii. Examenul clinic, de laborator și instrumental.	3
24	Sindroamele clinice în endocardită, miocardită, pericardită.	3
25	Sindromul clinic de insuficiență cardiacă. Insuficiența cardiacă acută și cronică (astm cardiac, edem pulmonar, tromboembolism de arteră pulmonară, cord pulmonar cronic).	3
26	Aprecierea manoperelor profesionale în examinarea bolnavilor cu afecțiuni ale aparatului cardiovascular.	3
27	Metodele de examinare a bolnavilor cu afecțiuni ale tractului digestiv: acuzele și anamneza, inspecția, palparea abdomenului. Sindroamele clinice în afecțiunea tractului gastro-intestinal. Examinarea bolnavilor cu gastrită, ulcer gastric și duodenal. Cancerul tractului gastro-intestinal.	3
28	Metodele de examinare a bolnavilor cu afecțiuni ale ficatului și vezicii biliare: acuzele și anamneza, inspecția, percuția și palparea ficatului, vezicii	3

PA 7.5.1
PROGRAMA ANALITICĂ

RED:	02
DATA:	20.12.2013
PAG. 3/3	

	biliare și a splinei.	
29	Sindroamele hepatice: icter, hipertensiune portală și insuficiență hepatică. Hepatitele cronice și ciroza hepatică.	3
30	Metodele clinice și paraclinice de examinare a bolnavilor cu afecțiuni ale rinichilor și cailor urinare. Examenul de laborator al urinei. Sindroamele clinice din glomerulonefrite și afecțiunile tubulo-interstittiale. Sindromul urinar. Sindromul nefrotic. Glomerulonefrita acută și cronică. Examinarea bolnavilor cu îndeplinirea fișei de observație clinică de totalizare.	3
31	Amiloidoza renală. Pielonefrita acută și cronică. Nefrolitiaza. Sindromul de insuficiență renală acută și cronică.	3
32	Metodele de examinare a bolnavilor cu afecțiuni ale sistemului hematopoietic. Sindroamele clinice în afecțiunile sistemului hematopoietic. Sindroamele mieloproliferative, limfoproliferative, anemice. Diatezele hemoragice	3
33	Metodele de examinare a bolnavilor cu afecțiuni ale sistemului endocrin. Sindroamele clinice în afecțiunile endocrine. Examinarea bolnavilor cu afecțiuni ale glandei tiroide și cu diabet zaharat.	3
34	Recapitulare. Testarea manoperelor practice.	3
	T O T A L	102h

V. Bibliografia recomandată:

A. Obligatorie:

1. Semiologie Medicală. Georgescu M. București, 1998
2. Propedeutica Bolilor Interne. Vasilenko V. (traduc. În română) Chișinău 1992

B. Suplimentară:

1. Curs de Semiologie Medicală. Stanciu C. Iași. 1990
2. Principiile Medicinii Interne. Harison . Teora 2001
3. Bolile aparatului respirator. Botnaru V. . Chișinău 2002
4. Examenul Clinic în afecțiunile aparatului digestiv. Botnaru V. Chișinău 2005
5. Aspecte clinice În cardiologie. Botnaru V. Chișinău 1998

VI. Metode de predare și învățare utilizate :

Disciplina Medicina Internă-Semiologie este predată în mod clasic: cu prelegeri și lucrări practice. La prelegeri va fi citit cursul teoretic de către titularii de curs. La lucrările practice studenții vor studia metodologia examenului clinic al bolnavului, depistarea simptomelor și semnelor clinice cu interpretarea lor clinică, vor efectua vizite la bolnavii tematici pentru examen clinic, inițial împreună cu profesorul, apoi de sinestătător în subgrupuri (echipe de lucru) a câte 2-3 persoane la un pacient. Ulterior, în baza simptomelor și semnelor clinice depistate, se va efectua interpretarea lor clinică la bolnavul dat, se va

PA 7.5.1 PROGRAMA ANALITICĂ

RED: 02

DATA: 20.12.2013

PAG. 3/3

face cunoștință cu rezultatele examenului paraclinic. Scopul final este de a dezvolta la studenți raționamentul clinic și abilitățile de examinare clinică a pacientului, cu stabilirea diagnosticului sindromal, trasarea programului de investigații paraclinice și principiilor de tratament. Cunoștințele acumulate vor fi atestate pe parcursul cursului prin examenul pacienților, fapt care permite a efectua monitorizarea curentă a procesului de instruire și eficacitatea, precum și corecția operativă a procesului de instruire.

Catedra își rezervă dreptul de a petrece unele lucrări practice în manieră interactivă.

VII. Sugestii pentru activitate individuală :

Din punct de vedere pedagogic, una din cele mai puțin eficiente metode de însușire este ascultarea pasivă a cursurilor, chiar și în cazul structurării și ilustrării foarte minuțioase ale acestora, inclusiv folosind tehnologii multimedia.

Chiar dacă materialul este interesant, iar studentul - suficient de motivat, pentru a însuși ceva este nevoie de cât mai multe modalități de procesare a materialului studiat. Îndeplinirea practică a unui lucru este mult mai eficientă, decât citirea despre cum trebuie făcut, dar și mai eficient este a învăța pe altcineva să facă același lucru.

Reieșind din cele spuse mai sus, dacă doriți să aveți succese în însușirea Medicinii Interne-Semiologie, urmează să lucrați activ cu materialul. În cele ce urmează vă oferim câteva sugestii:

1. Inițial citiți materialul, dar nu pur și simplu îl parcurgeți cu vederea. Faceți notițe. Încercați să formulați singuri momentele principale. Studiați schemele și imaginile din manual și caiet. Răspundeți la testele formulate în caiete.

2. Frecvențați cursurile și lucrările practice, dar nu pentru a face prezență! Dacă procedați altfel, puțin probabil că veți face față cerințelor. Conspectați atent. Încercați să asimilați informația, întrebându-vă: Sunt de acord cu profesorul? Înțeleg despre ce este vorba? Corespunde oare materialul predat cu cel din manual?

3. Puneți întrebări! Profesorului, unul altuia, sine însuși. Faceți acest lucru în aula, în sala de studii, în coridoare, în birourile profesorilor. Faptul că puneți întrebări înseamnă că încercați să înțelegeți și să prelucrați materialul predat și nu poate fi decât salutar. Fiecare student are dreptul de a apela la profesorul său pentru consultații individuale în orele de lucru sau la profesorul de serviciu în orele, preconizate pentru recuperarea restanțelor.

4. Organizați-vă în grupuri a câte 2-3 studenți pentru a vă întâlni regulat în vederea discuțiilor asupra materialului cursului și pregătirea pentru totalizări. De regulă, în grupurile mici de lucru se realizează o înțelegere mult mai bună și mai clară, decât în timpul lucrului individual. În plus, abilitatea de a explica colegilor materialul însușit vă va fi de mare folos în viitor.

5. Un mod eficace de instruire aprofundată este participarea la ședințele cercului studentesc științific și participarea în discuții științifice. De asemenea este extrem de

PA 7.5.1 PROGRAMA ANALITICĂ

RED: 02

DATA: 20.12.2013

PAG. 3/3

eficace pregătirea rapoartelor științifice la anumite teme.

6. Utilizați rațional timpul. Disciplina Medicină Internă-Semiologie înaintea cerințe sporite față de procesul de însușire a materialului. Același lucru este valabil pentru mai multe discipline, predate în acest an de studii. De aceea, veți fi nevoiți să vă gestionați rațional timpul și să găsiți echilibrul perfect dintre efortul depus pentru obținerea cunoștințelor, alte responsabilități și viața personală. Conform cerințelor în vigoare pentru fiecare oră de lucru în contact direct cu profesorul, studentul trebuie să lucreze individual 1-2 ore. Altfel spus, pentru însușirea suficientă a disciplinei Medicină Internă-Semiologie urmează să lucrați individual cel puțin 5 ore săptămânal.

VIII. Metode de evaluare :

La disciplina Medicină Internă-Semiologie, pe parcursul anului de studiu, sunt 3 totalizări (examen clinic de sinestătător al pacientului) și îndeplinirea fișei de observație clinică a bolnavului, după cum urmează:

- Totalizarea Nr. 1: Examinarea bolnavilor cu afecțiuni ale aparatului respirator;
- Totalizarea Nr.2: Examinarea bolnavilor cu afecțiuni ale aparatului respirator și cardiovascular;
- Totalizarea Nr.3: Testarea manoperelor profesionale (toate sistemele);
- Examinarea bolnavilor cu îndeplinirea unui fragment al fișei de observație clinică (semestrul 5).
- Examinarea bolnavilor cu îndeplinirea fișei de observație clinică ample (sfârșitul semestrului 6).

Proba de diagnostic clinic se efectuează prin oferirea fiecărui student a unui pacient. Studentul trebuie să efectueze examenul clinic al pacientului și anume: interogarea, inspecția generală, inspecția, palpația, percuția, auscultația pe sisteme (respirator, cardio-vascular, digestiv, urinar, endocrin, hematopoietic) cu interpretarea clinic a datelor obținute, reflectând această prin formularea corectă a sindroamelor clinice de bază în acest caz clinic.

La examenul de promovare la disciplina Medicina Internă-Semiologie nu sunt admiși studenții cu media anuală sub nota 5, precum și studenții care nu au recuperat absențele la lecții practice.

Examenul la disciplina Medicină Internă-Semiologie (evaluarea sumativă) este unul combinat, alcătuit din proba test-grilă (variante „Test Editor” USMF „Nicolae Testemițanu”), proba orală (aprecierea cunoașterii de către student a etiopatogeniei și tabloului clinic al maladiilor terapeutice principale - sindromologiei clinice de bază) și examenul manoperelor profesionale (pe pacient).

Proba test-grilă constă din variante a câte 100 teste fiecare din toate temele cursului, dintre care 40 de teste sunt compliment simplu, 60 de teste compliment multiplu. Studentul are la dispoziție în total 2 ore pentru a răspunde la test. Proba se apreciază cu note de la 0 la 10.

PA 7.5.1 PROGRAMA ANALITICĂ

RED:	02
DATA:	20.12.2013
PAG. 3/3	

Proba orală se efectuează prin oferirea fiecărui student a unui bilet din 40 la sorț cu 3 întrebări la sindroame clinice. Studentul trebuie să cunoască definiția, simptomele și semnele care alcătuiesc sindromul, să numească mecanismele apariției acestora, maladiile principale în care este întâlnit acest sindrom, etiopatogenia și tabloul clinic al maladii de bază, să cunoască principiile de bază ale diagnosticului paraclinic și de tratament.

Pentru a se pregăti de răspuns studentul are la dispoziție 30 min. Proba se apreciază cu note de la 0 până la 10.

Subiectele pentru examen (testele, lista sindroamelor clinice, lista deprinderilor profesionale, componența biletelor pentru proba orală) se aprobă la ședința catedrei și se aduc la cunoștința studenților cu cel puțin o lună înainte de sesiune.

Scala de evaluare

Evaluarea cunoștințelor se apreciază cu note de la 10 la 1, cu zecimale 0,5. Notele de la "5" până la "10", obținute în rezultatul evaluării unității de curs, permit obținerea creditelor alocate acestora, conform Planului de învățământ. Nota finală rezultă din suma ponderată a notelor de la evaluările curente și examinarea finală, fiind rotunjită în folosul studentului până la cifra întregă sau cu zecimale 0,5. Studentul care la evaluarea curentă are nota mai mică de "5" nu este admis la evaluarea finală. Nota finală la examen se stabilește după cum urmează :

1. Deprinderi practice – coeficientul 0,2
2. Examen oral – coeficientul 0,3
3. Test-control – coeficientul 0,2
4. Nota anuală medie + foaia de observație clinică de control – coeficientul 0,3.

Modalitatea de rotunjire a notelor

Suma ponderată a notelor de la evaluările curente și examinarea finală	Nota finală
5-5,09	5
5,1-5,59	5,5
5,6-6,09	6
6,1-6,59	6,5
6,6-7,09	7
7,1-7,59	7,5
7,6-8,09	8
8,1-8,59	8,5
8,6-9,09	9
9,1-9,59	9,5
9,6-10	10

Neprezentarea la examen fără motive întemeiate se înregistrează ca "absent" și se echivalează cu calificativul 0 (zero). Studentul are dreptul la 2 susțineri repetate ale examenului nepromovat.

IX. Limba de predare: română